

Hodnocení diplomové práce

Název: Podpůrné terapie u osob s roztroušenou sklerózou

Autor: Drahomíra Lencová

Autorka se v předložené diplomové práci snaží přiblížit čtenáři využití arteterapie jako podpůrné terapie osob s roztroušenou sklerózou. Využívá přitom jak informací z odborné literatury, tak vlastní zkušenosti s výtvarnými aktivitami, které prováděla s třemi osobami, z nichž u dvou byla diagnostikována roztroušená skleróza. Pokus o arteterapeutickou analýzu těchto výtvarných aktivit je důležitou součástí práce, o níž autorka opírá svoje přesvědčení o využitelnosti arteterapie v práci s osobami s roztroušenou sklerózou.

Diplomová práce D. Lencové je rozdělena do pěti kapitol. V první kapitole seznamuje autorka čtenáře se základními informacemi o roztroušené skleróze. V druhé kapitole uvádí přehled podpůrných terapií při léčbě roztroušené sklerózy. Třetí kapitola obsahuje přehled o výtvarných technikách, které je možné použít v rámci podpůrné terapie. Čtvrtá kapitola je věnována některým tématům z arteterapie, které mají vztah k tématu práce. Pátá kapitola je zprávou o výtvarných aktivitách se zmíněnými třemi osobami, včetně pokusu o analýzu výsledků těchto aktivit, jejichž kopie tvoří přílohu práce.

Téma práce se mi jeví aktuální a zajímavé. Na druhé straně se jedná o specifické téma, které by mohlo být patrně mnohem kvalifikovaněji zpracováno i posouzeno v rámci samostatného studijního oboru arteterapie než v rámci pedagogiky volného času, v níž jsou základy arteterapie pouze doplňkovým předmětem.

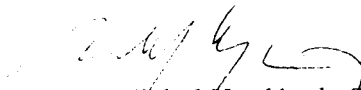
Pokud jde o koncepci práce, je zjevné, že v centru zájmu autorky byla její praktická část (5. kap.), kterou doplnila o nutné informace převzaté z literatury, což je poznat například podle toho, že první kapitola, která je zpracována na první pohled přehledně a precizně, se opírá prakticky pouze o dvě díla jedné autorky (Havrdová). Naproti tomu větší část druhé kapitoly se mi zdá vzhledem k tématu téměř nadbytečná. Jestliže chce autorka ve své práci doložit, že arteterapie může být chápána jako užitečná podpůrná terapie při roztroušené skleróze, stačilo by pouze krátké obecné pojednání o podpůrných terapiích a nebylo by nutné zabývat se jednotlivostmi, které jsou tak jako tak pouze stručně „nahozené“ (např. zooterapie, s. 32-34). Naproti tomu by bylo užitečnější věnovat ještě více pozornosti metodickému postupu při realizaci výtvarných aktivit s pacienty, případně i předpokladům a zásadám arteterapeutické analýzy obrazů.

Po stránce obsahové oceňuji jasnost a přehlednost informací o roztroušené skleróze v první kapitole, popis jednotlivých výtvarných technik v třetí kapitole a osobní angažovanost autorky při realizaci výtvarných aktivit s klientkami, jak to popisuje v kapitole páté. Nejsem arteterapeut, proto nemohu posoudit, do jaké míry je autorčina analýza výtvarných prací klientek adekvátní. V kontextu standardních nároků na diplomovou práci je škoda, že se autorka příliš zaměřila na praktickou část práce a věnovala patrně méně času a úsilí studiu literatury.

Po stránce formální je práce zpracována velmi pečlivě, má pěknou úpravu a čtivý jazyk. Nevšiml jsem si žádného překlepu ani chyby v citacích.

Vzhledem k pečlivosti zpracování a k úsilí, které autorka vynaložila na přípravu praktické části, považuji práci – přes výše uvedené připomínky – za nadprůměrnou a doporučuji ji k obhajobě.

České Budějovice, 25. srpna 2006

Mgr. Michal Kaplánek, Th. D.